

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **O. L.**, zastoupené Mgr. Zuzanou Kratěnovou, advokátkou se sídlem Bělehradská 572/63, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2020, čj. OAM-654/ZA-ZA05-K02-PD2-2014-1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2020, čj. 16 Az 16/2020-16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný žalobkyni neprodloužil doplňkovou ochranu podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, a to osobně dne 11. 3. 2020. Uvedla v ní pouze, že podává žalobu proti rozhodnutí žalovaného a že ji doplní ve lhůtě třiceti dnů.

[2] Městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, neboť neobsahovala žádné žalobní body. Konstatoval, že napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 27. 2. 2020, posledním dnem lhůty k podání žaloby byl den 13. 3. 2020. Žalobkyně podala žalobu včas, avšak na samém konci patnáctidenní lhůty, a neuvedla žádný žalobní bod ani adresu svého pobytu. Za této situace městský soud vyhodnotil, že doplnit žalobu ve zbývající lhůtě by bylo objektivně vyloučeno: soud by totiž žalobkyni nestihl ani doručit případnou výzvu, natož aby jí žalobkyně mohla vyhovět a doplnit žalobu podáním k soudu. Soud proto žalobkyni ani nevyzval k doplnění žaloby.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Městský soud podle žalobkyně postupoval příliš formalisticky, když ji nevyzval k opravě či doplnění vad podání. Stěžovatelka je cizí státní příslušnicí a není zcela obeznámena s platnou právní úpravou na území ČR. Městský soud stěžovatelku znevýhodnil a upřel jí práva garantovaná českým právním řádem.

[4] Žalovaný považuje postup městského soudu za správný a navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně aby ji zamítl.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy

stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatelka sama nezdůvodnila, proč by měla být její kasační stížnost přijatelná). Soud totiž rozhodl v souladu s ustálenou judikaturou, podle níž není třeba žalobce vyzývat k doplnění žaloby o žalobní body (§ 37 odst. 5 s. ř. s.), jestliže by výzva nemohla být žalobci doručena před uplynutím lhůty pro podání žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, čj. 7 As 15/2010-56, a rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS, bod 58). Stěžovatelka podala zcela neodůvodněnou žalobu dva dny před koncem patnáctidenní lhůty, neuvedla v ní ani adresu svého pobytu, ani jinou doručovací adresu (fyzickou ani elektronickou). Za této situace by těžko bylo možno doručit stěžovatelce včas výzvu k doplnění tak, aby jí stěžovatelka stihla vyhovět.

[8] Tento výsledek nemůže zvrátit ani fakt, že stěžovatelka je občankou jiného státu. NSS již v minulosti judikoval v případě žadatelky o azyl pocházející z Ukrajiny a hovořící českým jazykem (podobně jako stěžovatelka), že i žaloba, která musí být podána do patnácti dnů (§ 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 1 zákona o azylu) a současně obsahovat alespoň jeden žalobní bod, představuje účinný opravný prostředek ve smyslu čl. 46 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, neboť splňuje zásady rovnocennosti a efektivity (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2017, čj. 2 Azs 60/2017-48). Stěžovatelka v kasační stížnosti nijak blíže nevysvětluje, jak se konkrétně projevilo její znevýhodnění jako cizinky v této věci (stěžovatelka například nebyla zajištěna bez možnosti včasné právní pomoci). Pro úplnost NSS uvádí, že ačkoli stěžovatelka sama v žalobě uvedla, že žalobu doplní ve lhůtě třiceti dnů, neučinila tak.

[9] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu